

Koruk Ateşi

– FarukCİVELEK · 27 Nisan 2013

Saklı sırlar kentinin karşı kıyılarında
Gördüğün o al duman bana benzer mira...
Öyle bir koruk ateşiyle
İknaya zorluyorum yüreğimi ki
Arınamamış divane serkeşliğinde
Aralamış gibiyim mahşerin kapısını...
Keşifsiz sözcükler üretiyor,
Dilimden duyulmamış tiratlar sallıyorum...
Her şairin kaleminden
Sıcak bir imge getir bana mira,
Baldıran diye içeyim gitsin
Nasılsa
Şöyle
Kallavi bir uçurum arıyorum...

Her gün dünden daha taze gibi mira...
Ne sabah güneşe yetişme telaşında,
Ne de
Akşamın turuncu perdeleri var batıda
İstanbul ağır bir ceset gibi
Defnini bekliyor kirpiklerimde...
Kulağıma bağlanan her ezan sonrasında
Yüzümün gölgesi göğsümde
Ellerim prematüre,
Sonsuzluğun sesi bu mu mira?

Beni sevecek gücün yok senin...
İsterdim ki bir asır ötesinin masalı olsaydık.
Ben kirli yağmur kaçkını 'h u m a' kuşu,
Sen güneşin gözüne yerleşmiş görünmez nur.
Zaman o zaman değil işte,
Teleğim üç şehrin yastığında ıslak duruyor mira
Yüzleşmekten korktuğun hislerini
Bana da sürme ne olur,
Çok pişman olacağız ikimizde,

Dur...

Faruk Civelek